

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520201714
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3520201714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Marty Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matka B. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXXX/XX, H. D. H. I., zastúpená: JUDr. Martin Bartko, advokát a JUDr. Silvia Bartková, advokátka, obaja so sídlom B. XXXX, J. a otec B. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX, E., v konaní o návrhu starej matky: D. L. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX, E., zastúpenej: AK VAVRINČÍK, s.r.o., so sídlom Hurbanova 752/1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 52 619 818, na úpravu styku, o odvolaní starej matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/32/2020-357 zo dňa 24. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/32/2020-357 zo dňa 24. novembra 2022 potvrdzuje.

II. Odvolanie starej matky proti výrokom III. a IV. rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/32/2020-357 zo dňa 24. novembra 2022 odmieta.

III. Odvolanie otca proti výrokom II. a III. rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/32/2020-357 zo dňa 24. novembra 2022 odmieta.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. návrh starej matky na úpravu stretávania sa s maloletými deťmi zamietol; výrokom II. uložil starej matke povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania za znalecké dokazovanie vo výške 229,04 Eur na účet súdu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia; výrokom III. uložil matke povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania za znalecké dokazovanie vo výške 29,05 Eur na účet súdu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia; výrokom IV. uložil povinnosť otcovi zaplatiť štátu náhradu trov konania za znalecké dokazovanie vo výške 29,05 Eur na účet súdu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia; výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania citujúc § 25 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) súd prvej inštancie dospel k záveru, že v súčasnosti nie je v záujme maloletých detí upraviť styk medzi nimi a starou matkou z otcovej strany súdnym rozhodnutím. Rodičia maloletých detí boli rozvedení XX. XXXXXXXX XXXX. Maloleté deti sa na základe

uznesenia súdu zo dňa 14. mája 2020 nachádzajú v osobnej starostlivosti matky. Matka podala na otca trestné oznámenie pre týranie blízkej a zverenej osoby v apríli 2020, kde bola poškodenou ona a maloleté deti, nakoľko badala u maloletých detí negatívne zmeny v správaní po tom, ako trávili dlhší čas s otcom. Trestné stíhanie negatívne ovplyvnilo aj vzťah medzi matkou a starou matkou z otcovej strany. Obvinenie sa v konečnom dôsledku otcovi nepotvrdilo. Znalecké skúmania ale potvrdili, že výchovné metódy otca a prístup k maloletým deťom boli neštandardné a nevhodné a u maloletých detí vyvolali isté negatívne zmeny v správaní. Otec maloletých detí tieto nesprávne výchovné metódy doznal a pravidelne sa zúčastňoval sociálnych a psychologických sedení v Centre pre deti a rodinu. Rodičia maloletých detí majú medzi sebou naďalej závažné osobné problémy, tieto vyúsťujú do ďalších trestných a priestupkových oznámení. Stretávanie otca s maloletým deťmi bolo upravené uznesením zo dňa 23.09.2020 v Centre pre deti a rodiny Myjava, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, každý nepárny pondelok a piatok a každú páru stredy v čase od 16:00 hod do 18:00 hod. v priestoroch Centra pre deti a rodiny Myjava bez prítomnosti matky, za prítomnosti psychológa alebo sociálneho pracovníka zariadenia. Účelom asistovaného styku je opätovne nadviazať vzťah medzi otcom a maloletými deťmi ako predpoklad budúcej úpravy styku otca s maloletými deťmi. Ako vyplýva zo správy centra v mesiaci august 2022 boli zrealizované dve stretnutia, na ktorých bol pozorovaný pozitívny posun v budovaní vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi. Prioritou je podľa záveru súdu prvej inštancie znovuoobnovenie vzťahovej väzby medzi maloletými deťmi a otcom. V konaní bolo znaleckým dokazovaním ďalej zistené, že vzťahová väzba maloletých k starej matke je oslabená, resp. absentuje jednak z dôvodu dlhšieho časového obdobia, ktoré so starou matkou maloletí netrávili, a tiež z dôvodu, že pod vplyvom negatívnych rodinných udalostí vo vzťahu k maloletým a k ich matke, začali maloletí kriticky vnímať otca vrátane okruhu širšej rodiny otca, teda aj starej matky. Nútený kontakt starej matky s maloletými by aktuálne nebol pre maloletých prospešný. Až po úprave vzťahov v primárnej rodine, obnovení kontaktu maloletých s otcom, vytvorení bezpečného a dôverného vzťahového puta s ním, dôjde k postupnej úprave a stabilizácii emočného stavu maloletých. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrh starej matky zamietol. O trovách konania štátu súd rozhodol podľa § 58 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 49 ods. 1 a 2 CMP, § 52 CMP. Konštatoval, že nakoľko v predmetnom konaní bol ustanovený súdny znalec z odboru Psychológie, odvetvie Klinická psychológia detí a Klinická psychológia dospelých, rodičia zložili preddavok na trovy tohto dôkazu, každý vo výške 200 Eur. Znalec si za vypracovanie znaleckého posudku vyúčtoval odmenu spolu vo výške 687,14 Eur. Uznesením zo dňa 11. októbra 2022 súd prvej inštancie priznal znalkyni za vypracovanie znaleckého posudku odmenu a hotové výdavky v uvedenej výške 687,14 Eur, ktoré boli ustanovenej súdnej znalkyni sčasti vyplatené zo zloženého preddavku vo výške 400 Eur a sčasti z rozpočtových prostriedkov súdu vo výške 287,14 Eur. Štátu tak vznikli trovy za vyplatenú znaleckú odmenu vo výške 287,14 Eur. Tieto trovy, ktoré vznikli z rozpočtových prostriedkov súdu, súd prvej inštancie rozdelil medzi všetkých účastníkov konania, a to medzi matku vo výške 29,05 Eur, otca vo výške 29,05 Eur, ktorí už uhradili preddavok každý vo výške 200 Eur a starej matky vo výške 229,04 Eur, nakoľko stará matka nebola zaviazaná na zloženie preddavku na znalecké dokazovanie. Každému uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet súdu. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie stará matka voči všetkým jeho výrokom a žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že s maloletými má vytvorený veľmi pekný vzťah, od ich narodenia s nimi trávila všetok svoj a ich voľný čas. Maloletí ku nej chodili na prázdniny a takisto sa o nich starala v čase, kedy ich rodičia stavali rodinný dom. Rovnako sa o nich starala aj v čase výkonu práce rodičov a vytvoril sa medzi nimi veľmi silný a pekný citový vzťah. Maloletí boli v jej prítomnosti vždy spokojní a veselí, sú na ňu zvyknutí, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je podľa jej názoru v záujme maloletých detí. Negatívny postoj matky nemôže ovplyvniť jej a jej celej rodiny kladný citový vzťah k maloletým deťom. Matka prerušila styky s ňou a maloletými. Pre maloleté deti má vytvorené vhodné a bezpečné prostredie na stretávanie sa. V dome majú plne zariadenú detskú izbu. To, že existujú nezhody medzi rodičmi maloletých detí, nemôže ovplyvniť jej vzťah s maloletými, ktorý si spolu budujú od detstva. Prerušenie styku s maloletými by mohlo narušiť stabilitu ich výchovného prostredia, ich duševný a citový rozvoj, no najmä ich vzájomný vzťah, ktorý sa už bude iba ťažko nanovo v budúcnosti budovať. Na to, aby matka znemožňovala jej styk s maloletými deťmi, nemá žiaden dôvod. Rovnako matka dlhodobo bráni otcovi v riadnom stretávaní sa s maloletými deťmi. Nariadené neodkladné opatrenie, ktoré upravuje styk otca s maloletými deťmi, matka nedodržuje. Z tohto dôvodu prebieha vo veci styku

otca s maloletými deťmi výkon rozhodnutia. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že prioritou je znovuobnovenie vzťahovej väzby medzi maloletými a otcom, pretože matka maloletých detí bezdôvodne tento styk otca s maloletými deťmi neumožňuje, a preto je takéto vybudovanie ich vzťahu pre ňu v nedohľadne. Jej je z tohto dôvodu zabránené stretávať sa s maloletými deťmi. V prípade, ak by mala súdne rozhodnutie, mohla by sa domáhať jeho výkonu. Poukázala aj na závery znaleckého posudku vypracovaného v konaní, ktorý konštatuje, že vzťahová väzba maloletých k osobe starej matky je oslabená, resp. absentuje z viacerých dôvodov. Jednak je to z dôvodu dlhšieho časového obdobia, ktoré so starou matkou a širšou rodinou v uplynulom období netrúvili, preto je toho názoru, že je potrebné styk upraviť, aby nedošlo k úplnému zániku ich vzťahov. Má za to, že úprava styku medzi ňou a maloletými je jednoznačne v najlepšom záujme maloletých, úprava styku maloletých so starým rodičom ich obohatí po citovej, rodinnej a výchovnej stránke. Vzťah s maloletými deťmi ona má, no poukázala na to, že samotná skutočnosť, že maloleté dieťa nemalo zatiaľ možnosť, prípadne nemá vytvorené citové väzby s blízkou osobou (obvykle so starými rodičmi), bez ďalšieho nie je dôvodom pre zamietnutie návrhu na úpravu styku dieťaťa so starými rodičmi (napríklad rozsudok Krajského súdu sp.zn. CoP/132/2017 zo dňa 04.10.2017). Má za to, že pomery v rodine jednoznačne odôvodňujú úpravu jej stretávania s maloletými deťmi, nakoľko matka odmieta jej kontakt s maloletými. Maloletí majú možnosť stretávať sa s otcom iba v rámci asistovaného styku, kde matka maloleté deti ani riadne nevodí. Čo sa týka znaleckého posudku, jeho závery nepovažuje za správne a navrhla vypracovať nový znalecký posudok, čo jej však bolo zamietnuté bez uvedenia relevantných dôvodov. Podotkla, že citové väzby medzi ňou a maloletými deťmi ako jej vnukmi existovali tak ako aj s celou rodinou otca maloletých. Úprava styku s ňou maloleté deti obohatí tak po citovej, rodinnej ako aj výchovnej stránke. Rozsudok súdu prvej inštancie nerešpektuje práva maloletých detí a nerešpektuje ani jej práva. Poukázala na to, že vykonávala funkciu sociálneho pracovníka pre obec, teda denne pracuje s ľuďmi. Nie sú pravdivé tvrdenia matky, že s maloletými deťmi nemala vybudovaný žiaden vzťah. Poukázala aj na to, že podľa jej názoru je súdne rozhodnutie odôvodnené nedostatočným spôsobom, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie sa nevyssporiadal s jej námietkami vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu, rovnako sa nevyssporiadal s jej návrhmi na doplnenie dokazovania, najmä na vypracovanie nového znaleckého posudku a neuviedol, prečo tento návrh zamietol. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania rovnako nepovažuje za správny, kedy súd aplikoval § 52 CMP, pričom je toho názoru, že by bolo možné aplikovať aj ustanovenie § 55 CMP, nakoľko sa musela z dôvodu bezdôvodného bránenia zo strany matky domáhať úpravy stretávania sa k maloletým cestou súdu s čím jej vznikli náklady.

4. Proti všetkým výrokom rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie aj otec maloletých detí. Uviedol, že stará mama má s maloletými deťmi vytvorený veľmi pekný vzťah. Od ich narodenia s nimi trávila všetok svoj a ich voľný čas. Maloleté deti dávali s matkou k starej matke na prázdniny a takisto sa starala o nich v čase, keď stavali rodinný dom. Starala sa o maloleté deti aj v čase, keď boli s matkou v práci. Preto nie je v záujme maloletých detí, aby sa so svojou starou mamou nemohli stretávať. Stará mama má vo svojom dome vytvorené všetky podmienky na stretávanie sa s maloletými deťmi. Styk starej matky s maloletými deťmi môže byť pre maloleté deti iba prospešný. Poukázal na to, že matka mu bráni dlhodobo v styku s maloletými deťmi. Nedodržia neodkladné opatrenie, ktorým má upravený styk s maloletými deťmi, z uvedeného dôvodu sa vedie vo veci aj výkon rozhodnutia. Vyjadrenie súdu prvej inštancie o tom, že prioritou je znovuobnovenie jeho citovej väzby s maloletými deťmi, a až následná úprava styku maloletých detí so starou matkou, vníma ako porušenie práva starej matky na prístup k súdu a porušenie práva na stretávanie starej matky s maloletými deťmi. Napriek tomu, že má už niekoľko rokov snahu o riadne stretávanie sa s maloletými deťmi, matka mu toto bezdôvodne neumožňuje. Poukázal rovnako na závery znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní, ktorý konštatuje, že vzťahová väzba maloletých k osobe starej matky je oslabená, resp. absentuje z viacerých dôvodov. Jedným z týchto dôvodov je dlhšie časové obdobie, ktoré so starou matkou a širšou rodinou v uplynulom období maloleté deti netrúvili. Preto je toho názoru, že je potrebné upraviť styk maloletých detí so starou matkou, aby nedošlo k jeho úplnému zániku. Čakať, kým sa znovu obnoví jeho vzťah s maloletými deťmi, čo je podľa súdu prvej inštancie prioritou, keď matka riadne nedodržia nariadené neodkladné opatrenie, vytvára veľmi dlhý časový odstup, rovnako ako aj dĺžka tohto konania, počas ktorého stará matka nemá umožnené stretávanie sa s maloletými. Keďže maloletí sú veľmi nízkeho veku, hrozí, že takto môžu na starú matku rýchlo zabudnúť, prípadne ju vnímať úplne inak ako predtým, keďže nemá možnosť im prejavovať svoje city a lásku starého rodiča. Má za to, že styk so starou matkou ich obohatí po citovej, rodinnej ako aj výchovnej stránke. Rovnako poukázal na nedostatočné odôvodnenie súdu prvej inštancie. Je toho názoru, že súd prvej inštancie mal vyhovieť návrhu starej matky v plnom rozsahu a mal by uložiť matke maloletých, aby hradila všetky trovy tohto konania, nakoľko starej matke

bezdôvodne neumožňuje stretávanie sa s maloletými deťmi. Nesúhlasí ani s tým, že mu bola uložená povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania, pretože je toho názoru, že všetky trovy vzniknuté v tomto konaní, by mali byť hrazené matkou maloletých. Navrhol, aby súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu starej matky voči rozsudku súdu prvej inštancie tak, že ho navrhol potvrdiť, nakoľko zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že v aktuálnom období znalec neodporúča upraviť styk starej matky s maloletými deťmi. Prioritou je znovuoobnovenie vzťahovej väzby maloletých detí s ich otcom.

6. Stará matka sa vyjadrila k odvolaniu otca s tým, že ho považuje za dôvodné, a preto s ním súhlasí. Je toho názoru, že rozhodnutie súdu nie je v záujme maloletých detí a takisto porušuje práva maloletých detí na stretávanie sa so starým rodičom ako aj jej práva na stretávanie sa s maloletými deťmi. Vo zvyšnom sa pridrжала svojho podaného odvolania a skutočností v ňom uvedených.

7. Otec sa k odvolaniu starej matky vyjadril, že plne súhlasí s tvrdeniami, ktoré v odvolaní uvádza stará matka a považuje všetky tvrdenia za pravdivé a ku dnešnému dňu preukázané, pretože sám sa nevie domôcť svojich práv súdnou cestou. Jemu ako otcovi je neustále bránené v stretávaní sa a v akomkoľvek kontakte zo strany matky s deťmi. Navyše ho matka neustále očierňuje pred každým, s cieľom odstrihnúť ho od vlastných detí, čo je tiež k dnešnému dňu preukázané. Je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie nie je v záujme maloletých detí a maloleté deti by sa mali stretávať so starou matkou. V celom rozsahu zotrval a poukázal na skutočnosti podané v jeho odvolaní.

8. Matka sa písomne vyjadrila k odvolaniu starej matky a otca proti rozsudku súdu prvého stupňa a uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Nakoľko stará matka ako aj otec podali identické odvolania s identickými tvrdeniami, uviedla, že zásadne s nimi nesúhlasí a tvrdenia v nich uvedené považuje za nepravdivé, zavádzajúce, subjektívne a ničím nepodložené. Pokiaľ otec a stará matka uvádzajú, že bolo porušené ich právo na spravodlivý proces, pretože údajne nedošlo k riadnemu odôvodneniu napadnutého rozsudku, poznamenala, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil, ako sa mylne domnieva stará matka a otec. To, že sa stará matka a otec vnútorne nestotožňujú s napadnutým rozhodnutím, nespôsobuje jeho nesprávnosť. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré rozhodol o návrhu starej matky zvoleným spôsobom. Otec a stará matka rovnako namietajú, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy – nový znalecký posudok. Je toho názoru, že pokiaľ je právom účastníkov konania navrhovanie dôkazov a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených dôkazov vykoná. V prípade, ak ho súd odmietne vykonať, resp. nevykoná určitý stranou sporu navrhnutý dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 24.11.2022 vyhlásil uznesenie, ktorým návrh na vypracovanie nového znaleckého posudku zamietol. Uvedené uznesenie bolo v prítomnosti všetkých účastníkov vyhlásené, odôvodnené a bolo dané poučenie o opravnom prostriedku. Má teda za to, že súd prvej inštancie si splnil aj túto povinnosť a nevykonanie navrhnutých dôkazov riadne odôvodnil. Súd prvej inštancie sa riadne zaoberal každým návrhom na vykonanie dokazovania a uviedol dôvody, pre ktoré navrhované dôkazy vykonal. Tvrdenia starej matky a otca o tom, že stará matka má údajne s maloletými deťmi vytvorený pekný vzťah, že s nimi trávila od narodenia všetok svoj a ich voľný čas, že k nej chodili údajne cez prázdniny, a tak ďalej, sú tvrdenia nepravdivé, subjektívne a nepreukázané. Pokiaľ kvalitu vzťahov a citové väzby stará matka preukazuje fotografiami, nie je zrejmé, z akej situácie tieto boli vyhotovené, čo im predchádzalo a podobne. V danej veci bol vypracovaný znalecký posudok, teda bolo vykonané dokazovanie na najvyššej odbornej úrovni, čo evidentne nie je stará matka schopná pochopiť a stále tvrdí, že k tomuto znalcovi ju poslala ona. Súdnym znalec bol ustanovený súdnym rozhodnutím. Stará matka aj otec boli poučení o možnosti namietat osobu znalca, čo ani jeden z nich neurobil. Podotkla, že ustanovenú znalkyňu nikdy pred vykonaním znaleckého vyšetrenia nevidela a ani ju nepoznala. Stará matka ani otec námietky voči osobe súdom ustanovenej znalkyne nevzniesli, znalecký posudok začali spochybňovať ani nie po jeho doručení, ale až na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 24.11.2022, pričom neuviedli žiadnu právne relevantnú skutočnosť, pre ktorú by mal byť vypracovaný znalecký posudok nesprávny. Takisto

v podanom odvolaní stará matka ani otec maloletých neuvádzajú žiadnu takúto námietku, ktorá by bola spôsobilá spochybniť správnosť uvedeného znaleckého posudku. Má za to, že nebola splnená ani jedna z podmienok predpokladaná zákonom o rodine na úpravu styku starej matky s maloletými deťmi. Predovšetkým pomery v rodine to nevyžadujú, nakoľko otec sa s maloletými deťmi stretáva v centre pre deti a rodiny, umožňuje mu aj styk s maloletými deťmi mimo tohto centra napríklad na vianočných trhoch a v kaviarni v jej prítomnosti, nakoľko maloleté deti nie sú schopné sa od nej odlúčiť, a to do konca ani v centre pre deti a rodiny, kde sa nachádza odborne školený personál, ktorý by mal takéto situácie zvládnuť. V tejto súvislosti pripomenula, že znalecké skúmania (v iných konaniach) potvrdili, že výchovné metódy otca a prístup k maloletým deťom boli neštandardné a nevhodné a u maloletých detí vyvolali isté negatívne zmeny v správaní. Otec maloletých detí tieto nesprávne výchovné metódy aj priznal, a preto zdôrazňuje, že reparácia vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi je dlhodobý a náročný proces. Rovnako v konaní nebolo preukázané ani splnenie druhej podmienky, a teda, že stretávanie maloletých detí so starou matkou je v ich záujme, naopak, súdom ustanovená znalkyňa po vykonaní znaleckého vyšetrenia starej matky a maloletých detí výslovne neodporučila upraviť styk starej matky s maloletými deťmi. Podľa jej názoru stará matka a ani otec maloletých detí nie sú dostatočne vnímaví k aktuálnemu psychickému stavu maloletých detí a nemajú dostatočnú sebareflexiu pre riešenie tejto situácie. Stará matka a otec vo svojich odvolaniach opakujú tvrdenia a skutočnosti, ktoré boli už pred súdom prvej inštancie vyvrátené.

9. Stará matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že s ním v celom rozsahu súhlasí. S vyjadrením kolízneho opatrovníka nesúhlasí a nesúhlasí ani s vyjadrením matky maloletých detí. Má za to, že matka neustále bráni otcovi maloletých detí v styku s ním a opakovane neplní ani aktuálne neodkladné opatrenie. Rovnako účelovo a opakovane bráni aj akémukoľvek kontaktu maloletých detí s rodinou otca. Otec maloletých detí jej opakovane uvádza, že susedia v danom bytovom dome, kde žije matka, mu volali do práce, či vie, čo sa deje v jeho byte, kde žije matka s maloletými, pretože je tam neustály plač. Na preukázanie tohto tvrdenia pripojila výpis hovorov suseda. Matka klame a zavádza súd s cieľom získať čas, počas ktorého maloleté deti učí samé negatíva proti otcovi a rovnako má záujem aj na odlúčení maloletých detí od nej. Odmietla tvrdenia matky, že jej tvrdenia a tvrdenia otca uvedené v odvolaní sú nepravdivé, zavádzajúce, subjektívne a ničím nepodložené, pretože opätovne poukazuje na to, že cieľom matky je, aby ju maloleté deti nepoznali a aby nepoznali ani svojho otca. Zotrvála na tom, že napadnuté rozhodnutie je odôvodnené nedostatočne. Odmietla aj nepravdivé tvrdenie matky, že maloleté deti k nej nechodili, netrúfali u nej prázdniny a že sa im nikdy ona a ich otec nevenovali, pretože existuje veľa fotografií, videozáznamov, že maloleté deti trávili veľa času s ňou a s otcom ako aj celou ich rodinou. Nemá inú možnosť ako poukazovať na minulosť a na to, aký mali krásny vzťah s maloletými deťmi, ktorý bol bezdôvodne pretrhnutý, ako tým, že bude ukazovať fotografie a videozáznamy z tohto obdobia. Ak matka uvádza, že maloleté deti sa stretávajú s otcom v centre pre deti rodiny ako aj mimo tohto centra, nie je to pravdou. Od apríla roku 2020 k 19.03.2023 matka priviedla maloleté deti na stretnutie s otcom do centra pre deti a rodiny iba 9 krát a 2 krát mimo centra na cca 1,5 hodiny. Preto vyjadrenie matky o tom, že otec sa stretáva s maloletými deťmi v centre pre deti a rodiny, nie je pravdivé.

10. Matka k vyjadreniu kolízneho opatrovníka, k vyjadreniu starej matky a k vyjadreniu otca uviedla, že sa stotožňuje s vyjadrením kolízneho opatrovníka, ktorý navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, pretože zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že v aktuálnom období znalec neodporuča upraviť styk starej matky s maloletými deťmi. S vyjadrením starej matky a s vyjadrením otca nesúhlasí v plnom rozsahu a pridrižiava sa svojho vyjadrenia k odvolaniu starej matky a k odvolaniu otca. Žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že s ním absolútne nesúhlasí. Má za to, že kolízny opatrovník nevykonal doposiaľ žiadnu aktivitu v prospech maloletých detí, či už v podpore stretávania sa s ním ako ich vlastným otcom, pretože je preukázané, že matka cielene, účelovo a opakovane bráni akémukoľvek kontaktu maloletých detí s ním a rovnako tak aj so starou matkou a celou jeho primárnou rodinou. Kolízny opatrovník od začiatku jeho prípadu iba pasívne prikyvuje či už tvrdeniam matky alebo znalca a neberie do úvahy, že maloleté deti potrebujú oboch rodičov. Jemu a maloletým deťom sú upierané základné práva stretávať sa a maloletým deťom je upieraný otec. V prospech maloletých detí doteraz nebola vykonaná žiadna súčinnosť zo strany kolízneho opatrovníka, neboli reflektované ani jeho obavy o zdravie a bezpečnosť maloletých detí po jeho na klamstve založenom odlúčení od maloletých detí a jeho rodiny dňa 21.04.2020, kedy opakovane na pojednávaniach vyjadroval obavu o maloleté deti, o ich bezpečnosť a budúcnosť. Matke sú doteraz

tolerované jej neustále klamstvá, nerešpektovanie úradov ako aj súdnych rozhodnutí. Opakovane uvádzal, že susedia v danom bytovom dome mu volali do práce, či vie, čo sa deje v byte, kde byva matka s maloletými deťmi, pretože je tam neustály plač a krik. Opakovane mu volal sused matky s tým, čo sa deje v tomto byte a prečo v takom prípade kolízny opatrovník nič nekoná. Nikto sa zo strany kolízneho opatrovníka neprišiel informovať, čo sa v danom byte deje, napríklad od susedov. Rovnako maloleté deti s ním nemohli telefonovať, napriek tomu, že to bolo upravené neodkladným opatrením. Matka týmto telefonátom bránila. Rovnako ani v tejto veci kolízny opatrovník nepomohol. Maloleté deti sa stali rukojemníkmi v rukách ich matky, pretože môžu a musia len to, čo im matka dovolí. Okrem rodiny matky sa s maloletými deťmi nesmie stretávať nikto. Matka chorobne žiarlila na to, že ho maloleté deti majú radi, že prirodzene šli za ním ako otcom. Žiarlila aj na to, že sa maloleté deti nenútene pýtali do K. za starou mamou. K vyjadreniu starej matky otec uviedol, že plne súhlasí s tvrdeniami, ktoré uvádza tak v odvolaní ako aj vo svojich vyjadreniach. K vyjadreniu matky uviedol, že s ním nesúhlasí a naopak, tvrdenia starej matky a jeho sú pravdivé, reálne a vierohodné. Naopak, matka zahľucuje súdy nepravdami, lžami a klamstvami, aby získala takto čas na psychické vydiereanie maloletých, na ich zastrášovanie – napríklad ako je „CDR v Novom Meste nad Váhom škaredá búda pre psov“, na pretváranie maloletých detí, aby sa hrubo a nedôstojne vyjadrovali už od malička. Čo sa týka znalkyne a znaleckého posudku, matka na stretnutie so starou matkou pripravila deti presne tak, ako ich pripravuje na stretnutia s ním. Po viac ako dvoch rokoch stará matka predsa nemohla za desať minút stretnutia s maloletými negatívne pripravenými deťmi naviazať tak plnohodnotný vzťah, ako bol pred viac ako dvoma rokmi. Arogancia matky je bezbrehá. Matka klame, pokiaľ uvádza, že sa realizuje jeho styk v centre pre deti a rodiny, pritom plnohodnotné stretnutia sa uskutočnili cca 5 krát a asi 150 krát matka maloleté deti neprivedla vôbec. Matka sa o maloleté deti riadne nestará, upiera im patriace práva, a preto ich chce zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Matka u súdnej znalkyne očiernila starú mamu ešte pred vydaním posudku. Taktiež uviedla, že maloleté deti starej matke ani jemu nikdy nedá, preto nie je možné hovoriť o súdnej znalkyni, že bola objektívna, nestranná a nezaujatá, práve naopak, súdna znalkyňa bola predpojatá, nebola objektívna, nebola nestranná a nebola nezaujatá. V následnom svojom vyjadrení k vyjadreniu starej matky otec uviedol, že sa opätovne v plnom rozsahu stotožňuje a súhlasí s ním. Matka už viac ako 3 roky využíva maloleté deti, začala maloleté deti učiť nenávisť voči nemu a neustále ho očierňuje nepravdami a lžami všade a pred každým, napriek tomu, že sú rozvedení. Otec k vyjadreniu matky, kedy sa matka plne stotožňuje s vyjadrením kolízneho opatrovníka uviedol, že s týmto sa on nestotožňuje a nesúhlasí s týmto vyjadrením. Poukázal na to, že závery znaleckého dokazovania sú v rozpore so záujmami, potrebami a právami bezbranných maloletých detí. Zdôraznil, že súdom prvej inštancie ustanovená znalkyňa bola neobjektívna, nebola nestranná a bola zaujatá a konala len na základe vopred prijatého očiernenia a ohovorenia starej matky matkou maloletých detí. Matka znalecké dokazovanie hneď na prvom pojednávaní navrhla, čím na dlhú dobu týmto krokom konanie predĺžila. Chcela tiež dokázať, že stará matka sa ako neschopná nesmie stretávať s maloletými deťmi. Je pravdepodobné, že matka maloletých detí vopred vedela, aký predpojatý bude záver súdnej znalkyne o neodporúčaní upraviť styk starej matky s maloletými deťmi. Tento fakt môže potvrdzovať aj to, že matka maloletých detí nesúhlasila na pojednávaní s vypracovaním nového znaleckého posudku nestranným súdnym znalcom. Pekný citový vzťah starej matky s maloletými deťmi je nad všetky znalecké posudky a tento vie stará matka preukázať okrem predložených fotografií aj cca 20 minútovou nahrávkou, ktorá nebola zachytená účelovo, kedy on nič netušiac čírou náhodou s maloletými, keď maloleté deti opatroval, našiel spolu s nimi v spoločnom byte diktafón, ktorým matka nahrávala jeho aj maloleté deti, o čom vôbec netušil. Matka mu pred jeho zatknutím nechávala maloleté deti vyfackané a pobité ňou účelovo a keď prišiel z práce domov, zvykla pustiť telefón, následne odišla z bytu preč vraj na kávu s kamarátkou a povedala mu, aby si ako otec s maloletými deťmi urobil poriadok, pretože sú to takí satani K., zlí ako on. Ak v ňou účelovo zostrihaných, sfaľovaných a účelových nezákonných nahrávkach je zachytený jeho zvýšený hlas na maloleté deti či iné negatíva, príčinou tejto situácie vždy bola iba matka a jej rodina, ktorá mu účelovo nachystala takúto situáciu po jeho návrate z práce domov, s cieľom pripraviť si falošný dôkaz na jeho zatknutie a obrať ho o maloleté deti, ktoré neustále má a aj mal rád. Vzhľadom na dobu odlúčenia takmer 3 rokov je podľa neho nepredstaviteľné, aby sa zvyšovala agresivita a nenávisť maloletých detí k nemu a k starej matke. Je preukázané, že matka maloleté deti manipuluje, psychicky ich vydiera, učí agresivite, čo nie je správne. Popísal priebeh stretnutí v centre pre deti a rodiny za prítomnosti pracovníčok Centra dňa 31.03.2023. Všetky negatívne závery voči nemu z tohto stretnutia a tohto dňa sú výsledkom nečinnosti prvoinštančného súdu a kolízneho opatrovníka maloletých detí, pretože matka maloleté deti tri roky manipulovala a ničila, čo je preukázané a nedostavovala sa na stretnutia s ním, dovolila si všetko odignorovať a teraz sa pokúša všetko zlé vysypať na hlavu jeho a hlavy maloletých detí.

Poukázal na to, že matka ho všade očierňuje a označuje ako infantilného, poškodeného, postihnutého a psychiatricky chorého.

12. Stará matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca sa vyjadrila, že s týmto sa v plnom rozsahu stotožňuje. K vyjadreniu matky uviedla, že s týmto nesúhlasí.

13. Matka vo svojom následnom vyjadrení k vyjadreniu starej matky a k vyjadreniu otca uviedla, že s týmto nesúhlasí. Poukazovanie starej matky na telefonáty jej suseda z roku 2020, teda pred troch rokov, považuje za neadekvátne a scestné. Ak by sa o maloleté deti riadne nestarala tri roky, určite by sa to prejavilo na ich zdraví a museli by si to všimnúť minimálne zamestnanci materskej a základnej školy, ktorú maloleté deti navštevovali a navštevujú, čo sa nestalo, pretože sa o maloleté deti riadne stará a venuje im všetok svoj voľný čas. Tvrdenie starej matky o tom, že má s maloletými deťmi vytvorený „krásny vzťah“, bolo vyvrátené znaleckým posudkom vypracovaným v tomto konaní, podľa ktorého je vzťah oboch maloletých detí k starej matke negatívny až averzívny. Z uvedeného dôvodu tvrdenia starej matky o tom, že citové väzby s maloletými deťmi sú na výbornej úrovni, vyznievajú ako neschopnosť, resp. ako porucha starej matky správne vnímať realitu. Pokiaľ stará matka poukazuje na nerealizáciu stretnutí otca s maloletými deťmi v centre pre deti a rodiny, stará matka nie je účastníkom týchto asistovaných stykov, a preto nemôže mať vedomosť o detailoch ich realizácie alebo dôvodoch ich nerealizácie. To, že otec doznal svoje nesprávne výchovné metódy, nie je žiadnym jej nepravdivým tvrdením ako sa nesprávne domnieva stará matka, ale vyplýva to z doteraz vypracovaných znaleckých posudkov, a to aj priamo zistením súdu prvej inštancie v bode 24. odvolaním napadnutého rozsudku. V následnom vyjadrení matky k vyjadreniu starej matky a otca matka uviedla, že výpis hovorov otca s jej susedom dokazujú len to, ako otec uháňa tohto suseda a že sused na niektoré hovory vôbec nereaguje. Od spomínaného suseda má informáciu, že otec ho kontaktoval neustále s otázkou, či je s maloletými deťmi doma. Ak by sused vnímal situáciu tak, ako ju popisuje stará matka a otec, určite by túto situáciu riešil. Pokiaľ poukazuje otec a stará mama opakovane na to, že sa o maloleté deti nestará, vyvracia to napríklad otec, ktorý na stretnutí s maloletými deťmi maloletým deťom pochválil bundy, pršiplášť, povedal ako sú pekne ostrihaní a sám otec sa každý týždeň presvedča, že maloleté deti sú normálni, zdraví, pekní chlapci. Stará matka maloleté deti ani raz neopatrovala, deti nechceli, aby ich nosila na rukách, nedokázali jej sedieť na kolenách, takže o krásnom vzťahu nemôže byť ani zmienka, ak, tak len v predstavách starej matky. Stará matka nechodila za deťmi, nemala skutočný záujem. Maloleté deti 3 krát za rok otcovi nanútila, aby sa o ne staral a pár návštev za celý život maloletých detí strávili so starou matkou za jej prítomnosti ešte počas trvania manželstva. Nie je pravdou ani to, že stará matka opatrovala maloleté deti cez prázdniny, keďže bola doma na rodičovskej dovolenke. V apríli 2020 podala návrh na rozvod a stará matka si podala návrh v šiestom mesiaci 2020, pričom naposledy deti videla 25.12.2019, kedy sa ona s maloletými deťmi otcovi nanútila na návštevu k starej matke, kde chcel straviť sviatky bez nich. Počas tejto návštevy sa jej aj maloletým deťom stará matka vyhýbala. Podotkla, že od 6/2020 až do 4/2023 stará matka ju ani raz nekontaktovala, maloletým deťom nikdy nič neposlala, a to ani k sviatku, Vianociam, či iným príležitostiam. Nesnaží sa jej pomáhať ako pravá milujúca stará matka, aby maloleté deti ľahšie vychovala, keď jej syn úlohu otca a manžela nezvláda. V ďalšom vyjadrení matka k vyjadreniu starej matky a otca maloletých detí uviedla, že starej matke bola ustanovená nezaujatou súdnou znalkyňou PhDr. Et. Mgr. A. Bednárovou ustanovenou Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom v znaleckom posudku psychopatia. Ďalej sa podrobne venovala rozpisu a popisu fotografií, ktoré boli predložené v konaní, ako aj k jednotlivým nahrávkam.

14. Otec vo svojom vyjadrení sa opätovne stotožnil s vyjadrením starej matky. Vo vzťahu k vyjadreniu matky opätovne zopakoval svoje tvrdenia o jej negatívnom správaní voči jeho osobe, na nerešpektovanie súdneho rozhodnutia upravujúceho jeho styk s maloletými deťmi.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podali oprávnení účastníci konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1) a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení zákona o rodine, správne a zákonne rozhodol o úprave styku maloletých detí so starou matkou, v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa v tejto časti odvolací súd v celom rozsahu

stotožnil a poukazuje na ne cez úpravu § 387 ods. 1, 2 CSP tak, ako sú uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvej inštancie.

16. Na doplnenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že úprava stretávania maloletého dieťaťa s blízkymi osobami v zmysle § 25 ods. 5 zákona o rodine je možná, pokiaľ sa blízke osoby dieťaťa s rodičom, resp. rodičmi nedohodnú na stretávaní s dieťaťom. Podľa § 116 OZ, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Súd je oprávnený o otázke stretávania dieťaťa s blízkymi osobami rozhodovať len vtedy, ak nie je možné upraviť styk dohodou, pričom musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a síce ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine. Blízke osoby však nemajú zákonné právo na styk s maloletým dieťaťom na rozdiel od rodičov maloletého dieťaťa, súd však môže vziať do úvahy záujem dieťaťa a konkrétne pomery v rodine a upraviť styk aj s blízkymi osobami, vždy však pôjde o výnimočné prípady. Táto výnimočnosť je vyjadrená aj tým, že citované ustanovenie nemá kogentnú povahu a súdu z dikcie zákona vyplýva len možnosť, nie povinnosť upraviť styk blízkych osôb s maloletým dieťaťom. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritou záujem dieťaťa, ktorý si nemožno zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov, či blízkych osôb o spôsobe a podmienkach ich výchovného pôsobenia. Treba uviesť, že posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa nie je skutkovou otázkou, ale právnym posúdením veci.

17. Je nepochybné v záujme maloletých detí mať styk aj so starou matkou zo strany ich otca, ale pomery v rodine v súčasnosti neodôvodňujú úpravu tohto styku súdnym rozhodnutím. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky na vyhovie návrhu starej matky. Odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie správne nepovažoval za súladné s najlepším záujmom maloletých detí autoritatívne vymedziť kedy sa majú maloleté deti stretávať so starou matkou. Pokiaľ stará matka práve autoritatívne rozhodnutie súdu považuje za svoju jedinou cestu k styku s maloletými deťmi, odvolací súd nie je presvedčený, že uvedené predstavuje najlepší záujem maloletých detí. Nie je možné totiž predpokladať, že by styk vynútený súdnym rozhodnutím bol v prospech maloletých detí a v súlade s ich najlepším záujmom. Za danej situácie by maloleté deti styk so starou matkou nevnímali ako realizáciu svojho práva zostať v kontakte aj so svojim širším príbuzenstvom, ale ako nepríjemnú povinnosť či nátlak. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, tak ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení, že vzťahová väzba maloletých detí k starej matke je oslabená, respektíve absentuje, jednak z dôvodu dlhšieho časového obdobia, ktoré so starou matkou maloletí netrúvili a tiež z dôvodu, že pod vplyvom negatívnych rodinných udalostí vo vzťahu k maloletým a ich matke začali maloletí kriticky vnímať otca vrátane okruhu širšej rodiny otca, teda aj starej matky. Pri aktuálnom nastavení a úrovni vzájomných vzťahov účastníkov konania, ale hlavne maloletých detí a starej matky, je bez akéhokoľvek významu, aký bol vzťah maloletých detí a starej matky v minulosti, aké má stará matka vytvorené podmienky pre realizáciu styku, a rovnako v akej pozícii pracovala alebo pracuje, na čo v odvolaní ona aj otec poukazujú. Ak otec a stará matka vo svojich (takmer totožných) odvolaniach a opakovaných vyjadreniach z daného stavu „obviňujú“ matku, bez akejkoľvek sebareflexie otca, odvolací súd zvýrazňuje bod 24 odôvodnenia súdu prvej inštancie „Znalecké skúmania ale potvrdili, že výchovné metódy otca a prístup k maloletým deťom boli neštandardné a nevhodné a u maloletých detí vyvolali negatívne zmeny v správaní. Otec maloletých detí tieto nesprávne výchovné metódy doznal a pravidelne sa zúčastňoval sociálnych a psychologických sedení v centre pre deti a rodinu.“ Ak súd prvej inštancie v danej veci na záver konštatoval prioritu v úprave vzťahov v primárnej rodine a až následne v rodine širšej, odvolací súd sa s týmto postupom v plnom rozsahu stotožňuje.

18. Pokiaľ ide o časovú otázku nápravy vzťahov medzi maloletými deťmi a otcom, na ktorú poukazujú odvolatelia vo svojich odvolaniach, najmä z pohľadu nerešpektovania súdnych rozhodnutí upravujúcich styk otca s maloletými deťmi asistovanou formou matkou, odvolací súd nie je oprávnený skúmať správanie účastníkov konania a jeho dôvody v iných, súbežne prebiehajúcich konaniach. Ak otec, ktorý je účastníkom v týchto konaniach, má výhrady k správaniu matky, pochybnosti o dodržiavaní súdneho rozhodnutia, tieto otázky je oprávnený vyriešiť iba súd (prvoistančný, resp. odvolací) v tom – ktorom konaní. Časová náročnosť úpravy vzťahov v primárnej rodine však nemôže byť dôvodom nerešpektovania skutočností uvedených v odseku 17 tohto rozhodnutia.

19. Odvolací súd v súvislosti s námietkou starej matky ako aj otca o nevykonaní „kontrolného“ znaleckého posudku akcentuje, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov konania na vykonanie

dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníka konania. Súd v konaniach podľa CMP sú síce povinné vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, avšak iba ak by to bolo potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP). Odvolací súd dodáva, že ani v priebehu odvolacieho konania nevznikla potreba tento navrhnutý dôkaz vykonať, pretože súd prvej inštancie skutočný stav pre rozhodnutie vo veci úpravy styku maloletých detí so starou matkou spoľahlivo zistil inými dôkaznými prostriedkami (§ 185 ods. 1 CSP a § 36 CMP). Pokiaľ stará matka a otec poukazovali na postup súdu prvej inštancie, ktorý sa s ich návrhom na doplnenie dokazovania náležite nevysporiadal, nie je možné sa ani s touto námietkou odvolateľov stotožniť. Je nutné poukázať na zápisnicu z pojednávania zo dňa 24.11.2022, z ktorej vyplýva, že do zápisnice bolo vyhlásené uznesenie o zamietnutí návrhu na vypracovanie nového znaleckého posudku a vyžiadanie správy z CDR, súd prvej inštancie pri vyhlásení tohto uznesenia ho zároveň odôvodnil a dal poučenie o opravnom prostriedku. Odvolací súd dodáva, že vyhotovenie ďalšieho znaleckého posudku považuje za nevhodné a nadbytočné a to aj vzhľadom na (subjektívne) výhrady starej matky a otca uvedené v odvolaní. Tieto nesmerujú k žiadnym konkrétnym nedostatkom, ktorými by mal znalecký posudok trpieť, odvolávajú sa na očierňovanie starej matky matkou pred vydaním posudku u znalkyne, na nevhodnú prípravu maloletých detí matkou pred znaleckým vyšetrením, a pod. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že znalecký posudok je len jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý má rovnakú dôkaznú silu ako ostatné dôkazy, nie je možné ho prioritizovať a ako každý dôkaz je potrebné vyhodnotiť ho jednotlivo ako aj v súvislosti s ďalšími vykonanými dôkazmi. Súdom v rámci hodnotenia dôkazov nie je oprávnený posudzovať znalecký posudok z hľadiska jeho odborných záverov, pretože k tomu nemá požadované odborné znalosti, ale nemusí ho akceptovať v prípade, ak by závery znalca nezodpovedali skutkovým zisteniam, resp. boli by v rozpore so zásadami logiky, prípadne prekračovali rámec odborného posúdenia. Otázka vhodnosti konkrétnej úpravy styku z hľadiska frekvencie, rozsahu či obmedzení, nie je otázkou odbornou, ale právnym posúdením veci a tieto skutočnosti súd hodnotí z hľadiska ostatných dôkazov vykonaných v rámci konania. Súdom prvej inštancie bolo vykonané rozsiahle dokazovanie – výsluch rodičov maloletých detí, starej matky, vyjadrením kolízneho opatrovníka, znaleckým dokazovaním, oboznámením sa s listinnými dôkazmi (Uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 8P/18/2020-102 zo dňa 14. mája 2020 + č.k. 6P/45/2020-39 zo dňa 23. septembra 2020 v spojení s Krajským súdom v Trenčíne č.k. 17CoP/56/2020-160 zo dňa 24.11.2020 + Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/20/2020-498 zo dňa 13. januára 2022, správa Centra pre deti a rodiny Myjava zo dňa 18.11.2022) ako aj pripojenými spismi Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 8P/18/2020, 5P/21/2020, 11P/20/2020, kedy všetky dôkazy v konaní vyhodnotil súd prvej inštancie jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti. V tomto prípade závery znaleckého posudku korešpondujú aj s ďalšími dôkazmi vykonanými vo veci, posudok neobsahuje žiadne rozpory, podáva vyčerpávajúce odpovede na položené otázky a o jeho objektívnosti odvolací súd, ani vzhľadom na vznesené výhrady odvolateľov, nemal pochybnosti. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak posudok vypracovaný znalcom ním ustanoveným považoval za dostatočný a nemal dôvod nariaďovať kontrolné, či ďalšie znalecké dokazovanie.

20. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súdom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci E. proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I.ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo8/2008). Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľov, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad.

21. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku starej matky vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že priznanie náhrady trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním

spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V mimosporových konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka (§ 52 C.MP). Toto všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula je prelomené v dvoch prípadoch a to jednak v zmysle § 53 CMP náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon a jednak v zmysle § 55 CMP náhradu trov konania možno priznať vo všetkých konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Tu sa žiada zdôrazniť, že postup súdu v zmysle § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla zakotveného v ustanovení § 52 CMP a preto jeho aplikácia musí byť náležite odôvodnená.

22. Pokiaľ ide o návrh starej matky na priznanie náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že v konaní, ktorého predmetom bol jej návrh na úpravu styku s maloletým dieťaťom, nezistil okolnosť, ktorá by odôvodňovala priznanie trov. Je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že zákon jednoznačne ustanovuje, že úspech a neúspech v konaní je dôvodom na priznanie trov v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov a to tiež len vtedy, ak je to možné spravodlivo požadovať. V konaniach, na ktoré sa vzťahuje Civilný mimosporový poriadok, musí existovať taká okolnosť prípadu, vzhľadom ku ktorej je spravodlivé priznať trovy a touto okolnosťou nemôže byť sám o sebe len úspech v konaní. Odvolací súd nezistil v prejednávanej veci žiadnu okolnosť, ktorá by spravodlivo odôvodňovala priznať trovy starej matke, ktorá vo svojom návrhu ani v žiadnom svojom úkone vo vzťahu k súdu prvej inštancie si neuplatnila trovy konania a jej návrh na začatie konania bol navyše vyhodnotený ako nedôvodný. Za daného stavu je potrebné aplikovať na rozhodnutie o trovách § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, tak ako to správne konštatoval súd prvej inštancie.

23. Výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie uložil starej matke ako aj otcovi povinnosť zaplatiť trovy konania štátu, je rovnako správny. K predmetnému odvolací súd uvádza, že štát má právo podľa výsledku konania proti účastníkom na náhradu nákladov konania, ktoré platil v konaní vedenom podľa CMP. Pre priznanie náhrady trov konania, ktoré platil štát, nie je rozhodujúce, či dokazovanie nariadené súdom (v danom prípade znalečné), v dôsledku ktorého vznikli trovy štátu, bolo opodstatnené, ani to, ktorý účastník navrhol vykonanie konkrétneho dôkazu, pri ktorého výkone vznikli trovy štátu, nie je bezprostredne relevantné. Z uvedeného vyplýva, že v konaniach nesporných, kde nie je možné hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania, má štát právo na náhradu trov konania podľa pomeru účastníctva na veci a konaní. Vzhľadom na to, že sa jedná o konanie vo veci maloletého dieťaťa, majú účastníci konania (teda tak otec, ako aj matka) a rovnako aj stará matka rovnaký pomer účastníctva na veci a konaní.

24. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou. Oprávnenie k podaniu odvolania chýba strane, ktorej výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá, hoci i málo významná ujma na jej právach. Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, aby napadnuté rozhodnutie vyznelo v neprospech odvolateľa.

25. Odvolací súd preto odmietol:

- odvolanie starej matky proti výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie o uložení povinnosti matke a otcovi zaplatiť štátu náhradu trov konania (výrok III., IV.), v zmysle § 386 písm. b) CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, keďže týmito výrokmi nebola starej matke spôsobená žiadna ujma na jej právach;
- odmietol odvolanie otca proti výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie o uložení povinnosti matke a starej matke zaplatiť štátu náhradu trov konania (výrok II., III.), v zmysle § 386 písm. b) CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, keďže týmito výrokmi nebola otcovi spôsobená žiadna ujma na jeho právach.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch a v súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, odvolanie starej matky proti výrokom III. a IV. napadnutého rozhodnutia

ako aj odvolanie otca proti výrokom II. a III. § 386 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

28. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.